

Sunshine Corner is een project van Stg. OWZ
IBAN: NL16ABNA 0418384649

Dik en Paula van der Sluijs
Eikenlaan 16, 3828 BZ Hoogland
(033) 298 52 07

info@sunshinecorner.nl

www.sunshinecorner.nl

IBAN: NL10ABNA 0450129268 BIC: ABNANL2A
t.n.v. Stichting Sunshine te Hoogland.

Nieuwsbrief juli 2019, nr. 102

Beste "Sunshine Corner" vrienden,

We kregen bericht dat Klaas van der Ley op 13 april is overleden. Hij en zijn vrouw hebben in 1983 Sunshine Corner opgericht en zijn in 1993 naar Nederland teruggekomen. We bidden zijn vrouw Adrie en het gezin Gods troost en nabijheid toe!

"Willen jullie een verslagje schrijven voor de Nieuwsbrief?" Dit vroeg Paula aan ons Sunshinegangers. En natuurlijk wil ik dit doen.....

Maar hoe leg je nu in woorden uit wat je hier hebt meegemaakt? Ik ga een poging doen.....

Op Schiphol zouden we elkaar ontmoeten. En ja hoor toen we (mijn vader en ik) aankwamen, stonden Paula en Dik al met veel extra koffers op ons te wachten. We kregen allen een extra koffer voor Sunshine mee. Na het inchecken en alles wat erbij hoort, konden we door naar de gate. We hoefden maar even te wachten en toen konden we al boarden.

Rond 11.00 uur, volgende dag, kwamen we in een zonnig Cebu aan. En daar waren Lenie en Tito om ons op te halen met de Sunshine bus.

Toen begonnen de indrukken: wat een stad is Cebu, en het verkeer.... van een tweebaans weg weten ze en vierbaans weg te maken, overal brommertjes tussendoor, jeepny's (soort van kleine busjes) volgepropt met soms wel 18 mensen. En overal getoeter...

Mieke met haar vader (92 jr.)

En dan rij je Sunshine binnen via een ommuurde weg omlaag en voel je de rust op je neerdalen. De aankomst was zo mooi: die blijde snoeten van de kin-

deren (die thuis waren) de staf en de huismoeders en vaders. Ze zongen ons welkom toe en we kregen een prachtige schelpenketting met een bloem omgehangen. (Ik moest nu al huilen!) Voor mij was het de eerste keer dat ik hier kwam maar wat voelde ik me liefdevol ontvangen.

Deze dag hielden we verder rust om bij te komen van de reis.

Het welkomfeest de tweede avond dat we er waren was super mooi: de nieuwe bus werd ingezegend en alle huisgezinnen hadden een act voorbereid. Wat kunnen ze goed dansen en wat doen ze dat met overgave. Je kunt niet anders dan deze kinderen in je hart sluiten.

Alle dagen waren dagen met een gouden randje

De dag naar het strand met alle kinderen, staf, huisouders was geweldig. Wat een dankbaarheid en vreugde bij de kinderen. De huismoeders waren heel vroeg opgestaan om al het eten klaar te maken wat meegenomen werd voor de lunch en avondmaaltijd. We werden zo verwend. (Het eten was trouwens elke dag verrukkelijk!!)

Wat heb ik genoten van al die blijde snoetjes, wat een plezier met elkaar, spelen in de zee. Karaoke is ook favoriet. Uit volle borst zingen ze liederen tot eer van Onze Hemelse Vader. Dat is trouwens ook heel opvallend: ze zingen de hele dag. Hier word ik stil van. En als het tijd is om naar huis te gaan, pakken ze allemaal mee aan, je hoort geen onvertogen woord. Iedereen heeft zijn aandeel.

Op sommige avonden gingen we na het eten op de speelplaats zitten waar de jongens basketballen en de meisjes een spel met slippers spelen.

Ze kunnen hier met niets spelen...

Ellen had nagellakjes meegebracht en zodra de kinderen dit zagen, werd er lustig op los gelakt. En aan het T-shirt weer afgedaan om opnieuw een ander kleurtje te kunnen gebruiken. Zelfs sommige jongens deden mee. Wat mooi om te zien, en wat genieten de kinderen van deze persoonlijke aandacht. En wat geven ze ons veel terug. Als je met

ze praat, laten ze altijd hun dankbaarheid aan de Heer weten.

Genoten hebben we van onze boottocht, het zwemmen in de zee, het heerlijke eten weer klaargemaakt door de huismoeders, van de tocht naar Mountain-View met prachtig uitzicht over de stad Cebu en de zee.

Het wegbrengen van de kinderen naar school: 6000 kinderen op de Elementary School: 50 kinderen in

een klas, zittend op een tuinstoeltje met een klein tableautje, dit is hun werkruimte, een schoolbord wat je nauwelijks nog schoolbord kunt noemen. Maar wat een discipline laten ze zien.

En toen de laatste avond: de "Overdracht van de Directie. De avond begon met een heerlijk buffet voor iedereen. Zo fijn voor de huismoeders, konden zij ook eens aanschuiven. Het eten was weer super lekker en de kinderen en huisouders genoten. Vooral ook van het flesje limonade (hier zo gewoon maar voor hen zo'n luxe).

We hebben een medley gezongen onder leiding van Albert op gitaar en twee van de jongens waarvan er een drumt en de ander ook gitaar speelt.

Toen beeldde Queenie in de vorm van een dramastukje een deel van haar leven voor Sunshine uit, dit maakte enorm veel indruk. Wat heeft dit meisje en alle andere kinderen een hoop meegemaakt voor ze in de veiligheid van Sunshine kwamen.

En toen het officiële gedeelte: de overdracht van de directie van Lenie en Tito naar hun dochter Ghenee. Mooie woorden zijn er gesproken naar Lenie en Tito toe met cadeaus. Wat een dankbaarheid voor deze mensen. Gelukkig zullen ze Ghenee blijven steunen. Bemoedigende woorden voor Ghenee en haar man Ace en vooral de Zegen van onze Hemelse Vader om hen te begeleiden in hun taak en de wijsheid en liefde te geven die ze nodig hebben.

Tja, en toen was het alweer de dag van vertrek: Om drie uur waren we bij de bus, alles werd ingeladen en toen afscheid nemen: de kinderen zongen voor ons en bij "Friends forever" kreeg ik het wel heel te kwaad! Maar aan alles komt ene eind dus toen werd er flink geknuffeld, tranen weggeveegd en werden we hartelijk uitgezwaaid.

Wat ben ik dankbaar dat ik deze reis heb mogen meemaken. Wat heerlijk dat deze kinderen met hun ballast van hun verleden weer kind kunnen zijn en plezier kunnen hebben. Dat ze een plek hebben waar ze veilig zijn, liefde krijgen, naar school mogen gaan, een toekomst hebben.

Maar bovenal dat ze bij onze Hemelse Vader worden gebracht, dat ze geheeld worden door Jezus Christus die ze allen één voor één kent voor wie ze uniek voor zijn en prachtig zoals ze zijn. Met heel veel dank aan God de Vader kijk ik terug op deze reis.

God is groot en machtig!

Mieke van den Engel-Euser

